

Лудвиг Холберг
Славей и свиня

Свинята запитала веднъж славей защо тъй, след като има толкова приятен глас, пее само през определено време на годината, и то все нощем.

– Започвам да мисля – продължи тя – че нарочно не искаш да доставяш удоволствие на хората и на зверовете.

– Но защо пък ти – подхванал славейт, – дето имаш толкова неприятен глас, квичиш през цялата година. – Започвам да мисля, че искаш нарочно да досаждаш на хората и на зверовете.

Никой не бил в състояние да отговори на другия и така те се разделили, без да си продумат повече.

Поуката е, че който пее лошо, винаги охотно извива глас, а този, който не умее да говори разумно, непрекъснато бръщолевя. Но пък който може наистина да достави удоволствие на обществото, било то с песен или приказки, се въздържа, макар никой да не знае по какви причини.

КРАЙ

© Антоанета Приматарова-Милчева, превод

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедеври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3961>]